

kou o b y č e j n ý kupec zboží při nákupu známce věnuje. Nss nemohl uznati, že žal. úřad, vycházeje z tohoto základu, byl by mohl myšlenkovým postupem logicky správným dojiti k úsudku, že kruh, vyznačený na sporném obrazci známky spolužalované strany, tvoří dojem kruhové výplně, složené z písmen. Úsudek ten neodpovídá ani způsobu provedení sporného obrazce, ani míře obyčejné pozornosti, která se vyskytuje podle zkušeností u průměrného kupce z oněch kruhů, které zboží, pro něž sporná známka je určena, kupují.

Žal. úřad vycházeje z obou úsudků shora vytčených, nepokládal již za potřebné zkoumati, zda sporný obrazec známky strany spolužalované, který podle tvrzení stížnosti zobrazuje řetěz, s tohoto hlediska p o d o b n o s t i ř e t ě z ů není zaměnitelně podobný známce st-čině. Ježto však oba uvedené úsudky po názoru nss-u jsou vadné, jeví se důsledkem toho skutková podstata nař. rozhodnutí neúplná, pročez bylo rozhodnutí to dle § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 3736.

Státní zaměstnanci: Právní moc poukazu požitků?

(Nález ze dne 13. června 1924 č. 10.657).

Prejudikatura: Boh. 1792 a 2199 adm.

Věc: Dr. K. H. v B. proti ministerstvu spravedlnosti o služební požitky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výnosem hlav. stát. zastupitelství v Bratislavě ze 17. října 1921 byla st-li podle zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. a vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. propočtena celková služební doba ke dni 1. lednu 1921 a protože by dle toho byl dosáhl požitků VII. hodn. tř. 1. stupně platového, byly mu s připočtením přiznané slovenské výhody v rozpětí 1. hodn. tř. a 2. stupně přiznány požitky 3. stup. VI. hodn. třídy.

K tomu doloženo, že st-li zbyly k dobru pro další platový postup dne 1. ledna 1921 ještě 2 r., 6 měs., 26 dní a že proto dosáhl dnem 1. července 1921 požitků VI. hodn. třídy 4. stupně, t. j. služného ročně 12.108 Kč s příslušenstvím, kteréžto požitky se mu dnem 1. července 1921 poukazují.

Rozhodnutím z 9. února 1923 však hl. st. zastupitelství v B. tento původní výnos změnilo v tom smyslu, že odvolalo poukaz požitků VI. hodn. třídy 4. stupně počínajíc dnem 1. července 1921 a poukázalo účtárnu, aby počnouc 1. červencem 1921 st-li předepsala požitky VI. tř. hodn. 3. stupně. Přeplatek povoleno mu spláceti ve 12 měsíčních lhůtách.

Odvolání st-lovu žal. min. nař. rozhodnutím nevyhovělo. V odůvodnění se praví, že st-l činil si v přihlášce o propočtení služební doby — vzhledem k tomu, že bez ohledu na slovenskou výhodu mu příslušel k 1. lednu 1921 plat 1. stupně VII. hodn. tř. — vzhledem k původně poskytnuté slovenské výhodě nárok na požitky 3. stupně VI. hodn. tř., a to podle usnesení min. rady z 27. července 1920 ve formě vyrovnávacího dopense započítatelného přídatku. Tyto požitky mu byly také přiznány a

právě proto, že se přiznání jich stalo jako ekvivalent vyrovnávacího přídatku, nemá st-l nároku na započtení přeslužby pro postup do 4. stupně VI. hodn. tř. Nároku takového st-l vůbec neuplatňoval, toto započtení a přiznání vyšších požitků stalo se tudíž jednostranně ex officio, a je proto přípustno, aby vr. st. zastupitelství tento výměr opravilo, když shledalo, že byl vydán na základě nesprávných právních předpokladů.

Ve své stížnosti k nss-u namítá st-l:

1. že vydáním dekretu ze 17. října 1921, který nespočíval na žádném opatření ani nesprávném výpočtu, nabyl práva na požitky 4. stupně VI. hodn. tř. v udané tam době a nemůže mu tedy toto n a b y t é p r á v o jednostranným rozhodnutím vydaným po době více než 1 roku býti odňato.

Nárok na započtení přeslužby a přiznání požitků 4. stupně VI. hodn. tř. neuplatňoval výslovně, protože bylo samozřejmé, že není důvodu, aby se přeslužba ztrácela, a protože st-li bylo známo, že referent hl. st. zastupitelství také podle toho propočtení provádí.

2. — —

Rozhoduje o této stížnosti uvažoval nss takto:

ad 1. St-l přiznává sám, že nevznese ve své přihlášce k propočtení služební doby, kteráž ostatně zákonem z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. není předepsána, nárok na započtení přeslužby 2 let, 6 měsíců a na přiznání požitků 4. stupně VI. třídy hodnostní in judicium úřadu správního I. stolice, jinými slovy, že úřad ten mu přeslužbu započte a dle toho požitky 4. stupně VI. hodn. třídy přiznal z vlastního popudu, ex officio.

Potom však mohl týž úřad — když tu nebylo rozhodnutí o konkrétním, k rozřešení jeho předloženém nároku strany — svůj původní výnos dodatečně, třeba po roce, změnit a rozhodnouti o domnělé přeslužbě st-lově tak, jak se to dle jeho názoru srovnává se správným výkladem příslušných norem.

V té příčině odvolává se nss dle § 44 jedn. ř. na své nál. Boh. 1792 a 2199 adm. — — —

Nebylo tedy možno stížnosti v žádném směru vyhověti a byla zamítnuta jako bezdůvodná.

Č. 3737.

Právo jazykové. — Administrativní řízení: * V jazykových sporech na území slovenském není rozhodnutí župního úřadu rozhodnutím konečným.

(Nález ze dne 13. června 1924 č. 11.030).

V ě c: Dr. M. G. v N. proti župnímu úřadu v Nitře o jazykové právo.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Trestním příkazem z 10. července 1923 uložil okresní úřad v Nitře st-li pokutu 30 Kč pro přestupek § 154 zák. č. VII. z roku 1888, jehož se dopustil tím, že nechal v době kontumace volně pobíhati svého psa po ulici, a výměrem z 26. října 1923 odmítl a limine st-lův odpor proti trestnímu příkazu z důvodu, že podán byl jazykem maďarským, »ač jazykový zákon č. 122 nemá v Nitře teritoriální platnosti, ja-